Súd:	Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka:	8C/227/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6915207742
Dátum vydania rozhodnutia:	15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Csank
ECLI:	ECLI:SK:OSRS:2015:6915207742.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rimavskej Sobote samosudcom JUDr. Petrom Csankom v právnej veci navrhovateľa R.. D. R. T., V.. XX.XX.XXXX, I. J., časť R. XXX/XX, zast. JUDr. Jánom Čipkom, advokátom v Hnúšti, Partizánska cesta č. 197 proti odporcovi Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova č. 2, Bratislava, IČO: 00 166 481 o zaplatenie 22937,02 eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

Odporca - Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova č. 2, Bratislava, IČO: 00 166 481 j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške 6052,02 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6052,02 Eur od 10.03.2015 do zaplatenia a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8500,- Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca - Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova č. 2, Bratislava, IČO: 00 166 481 j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 3298,41 Eur, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh v sume 20,- Eur a z trov právneho zastúpenia navrhovateľa v sume 3278,41 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal na odporcovi zaplatenia vyššej náhrady škody titulom nemajetkovej ujmy ako bola priznaná a úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16885,- Eur od vykonateľnosti rozhodnutia, súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na súd návrh, v ktorom žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu vznikla v súvislosti s nedôvodným trestným stíhaním, ktoré trestné stíhanie skončilo tak, že navrhovateľ bol spod obžaloby oslobodený. Navrhovateľ si uplatňoval jednak majetkovú ujmu v súvislosti s trestným stíhaním vo výške 6052,02 Eur titulom advokátskych trov, ktoré navrhovateľ zaplatil svojmu právnemu zástupcovi, ktorý ho zastupoval v trestnom konaní a titulom zaplatenej odmeny za znalecký posudok, ktoré si dal pre účely trestného konania vypracovať navrhovateľ, a taktiež si uplatňoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 16885,- Eur a to všetko s príslušnými úrokmi z omeškania.

Generálna prokuratúra SR vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu poukázala na to, že nie je daná príslušnosť Generálnej prokuratúry SR na konanie a preto žiadala, aby súd s Generálnou prokuratúrou SR vo veci ďalej nekonal. Uviedla, že prokurátor sa na vydaní uznesenia o vznesení obvinenia nepodieľal a jeho účinkom nemohol zabrániť. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania

existujúca pravdepodobnosť spáchania trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Návrh navrhla zamietnuť.

Okrem toho zástupca odporcu na pojednávaní taktiež poukázal nato, že zistené skutočnosti svedčili pre začatie trestného stíhania a v tomto smere poukázal na výsledky pitvy R.. K. zo strany E.. Y. D. E.. Š. , taktiež na správu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Taktiež poukázala na tú skutočnosť, že k podaniu znaleckého posudku došlo až počas súdneho konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, navrhnutých svedkov, boli prečítané: návrh, návrh na predbežné prejednanie č. l. 7, vyúčtovanie znaleckého posudku zo strany Martina Kováča s príjmovým dokladom, vyúčtovanie znaleckého posudku spolu s príjmovým dokladom zo strany E.. Q., postúpenie žiadosti o predbežné prerokovanie zo strany GP SR Ministerstvu spravodlivosti SR, postúpenie žiadosti zo strany MSSR Generálnej prokuratúre SR, poštový podací hárok, vyúčtovanie trov právneho zastúpenia navrhovateľa zo strany JUDr. Jána Čipku spolu s príjmovými dokladmi a výpismi z účtu č. l. 19 - 26, vyjadrenie odporcu č. l. 39, vyjadrenie navrhovateľa k vyjadreniu odporcu, záznam z pojednávaní č. l. 52 prílohovej obálky, vytlačená stránka z internetového portálu Rimava Sk č. 53, záznam o odmietnutí návrhu na doplnenie vyšetrovania č. l. 55, prepis zápisnice z pojednávaní č. l. 56 a nasledujúce, oznámenie Nemocnice a Polikliniky n. o. , výpoveď zamestnanca z pracovného pomeru, oboznámil sa obsah spisu OS RS 9C/22/2007 (z neho bol prečítaný návrh, zápisnica z pojednávania a rozsudok), oboznámil sa obsah pripojeného spisu OS RS 2T/158/2009, z neho predovšetkým uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 25. 09. 2008, uznesenie Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota zo dňa 21. 10. 2008, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3 To/132/2013 zo dňa 11. 12. 2013, znalecký posudok E.. E. Q. D. R.. R. Q., správa zo súdnej pitvy č. l. 318 tr. spisu, správa úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. 326 tr. spisu. a 331 tr. Spisu a po takto vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný skutkový stav.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Rimavskej Sobote uznesením zo dňa 25.09.2008 vzniesol obvinenie voči navrhovateľovi za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1. 2 písm a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 23. 08. 2006 o 21. 40 hod. v Rimavskej Sobote, na ul. Šrobárovej č. l. vo Všeobecnej nemocnici na psychiatrickom oddelení ako službukonajúci lekár prijal pacienta R.. J. K., V.. XX. XX. XXXX, naposledy bytom Hodejov č. 151 na psychiatrické oddelenie a po získaní anamnestických údajov, správy z interného oddelenia, neurologického nálezu na výsledku CT vyšetrenia mozgu, z ktorých vyplývalo, že bol privezený po intoxikácii liekmi I., mu naordinoval dňa 23. 08. 2006 o 21. 50 hod. E. X R. i. m., o OO.45 hod dňa 24. 08. 2006 T. 1 tabletku a o 2.30 hod. 1 ampulku E. i. v. a 2 ampulky X. i. m. čím porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, nakoľko vzájomný účinok liekov I., E., E., T. D. X. má vzájomný potencujúci účinok, čo celkový efekt pôsobenia, ktorým bol útlm dýchacích ciest zvýšil a tým zosilnil tlmiaci účinok na centrálny nervový systém a ohrozil základné životné funkcie pacienta, čo spôsobilo, že dňa 24. 08. 2006 o 07.33 hod. došlo k zástave jeho srdca, po resuscitácii bola činnosť srdca obnovená, bol prevezený na OAIM Všeobecnej nemocnice v Rimavskej Sobote, kde dňa 26. 08. 2006 o 20.00 hod. R.. J. K. zomrel, pričom jeho smrť bola v priamej súvislosti s medikamentóznou intoxikáciou.

Navrhovateľ podal sťažnosť proti vzneseniu obvinenia, o ktorej rozhodol prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote tak, že zamietol sťažnosť navrhovateľa.

Navrhovateľ v ďalšom priebehu trestného konania splnomocnil na zastupovanie advokáta JUDr. Jána Čipku.

Okresná prokuratúra Rimavská Sobota podala obžalobu na navrhovateľa na Okresný súd Rimavská Sobota, ktoré konanie bolo vedené pod číslom 2T/158/2009.

V rámci tohto konania Krajský súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 3 To/132/2013 zo dňa 11. 12. 2013 podľa § 321 ods. 1 písm. d) ods. 3 Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok vo veci, ktorým bol obžalovaný - navrhovateľ - podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby a rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný - navrhovateľ - podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Tr. Zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 23. 08. 2006 asi o 21. 40 h v Rimavskej Sobote vo Všeobecnej nemocnici prijal ako službukonajúci lekár psychiatrického oddelenia R.. J. K. a

po získaní anamnestických údajov, správy z interného oddelenia, neurologického nálezu a výsledku CT vyšetrenia mozgu, z ktorých zistil, že R.. J. K. bol privezený z dôvodu otravy lieku I. v množstve 60 ks tabliet, ktoré požil v presne nezistenom čase, mu naordinoval dňa 23. 08. 2006 o 21. 50 h lieky: E. S.. m. v množstve 5 mg, o 00.45 h nasledujúceho dňa T. v množstve 1 tableta o 10 mg a o 02.30 X. E. i. v. v množstve 1 ampulka v dávke 10 mg a 2 ampulky X. i.m. v množstve 10 mg, čím porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, nakoľko vzájomný účinok liekov I., E., E., T. D. X. má vzájomný potentujúci účinok, čo spôsobilo zvýšenie útlmu dýchania a zosilnenie tlmiaceho účinku na centrálny nervový systém a tak ohrozil základné životné funkcie pacienta, u ktorého dňa 24. 08. 2006 o 07.33 došlo k zástave srdca, ktorý bol po resuscitácii prevezený na OAIM Všeobecnej nemocnice v Rimavskej Sobote, kde dňa 26. 08. 2006 o 20.00 hod. R.. J. K. zomrel, pričom jeho smrť bola v priamej príčinnej súvislosti s medikamentóznou intoxikáciou, pretože skutok nie je trestným činom.

Navrhovateľ si listom zo dňa 03.09.2014 uplatnil u Generálnej prokuratúry SR predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

Táto žiadosť bola zo strany Generálnej prokuratúry SR postúpená listom zo dňa 09.09.2014 Ministerstvu spravodlivosti SR, ktorý žiadosť opätovne postúpil na odporcu listom zo dňa 07.10.2014.

Do spisu navrhovateľ doložil vyúčtovanie znaleckého posudku znalcom R.. R. Q. s príjmových dokladom, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ uhradil tomuto znalcovi sumu 1991,20 Eur. Taktiež do spisu navrhovateľ doložil vyúčtovanie znaleckého posudku znalcom R.. E. Q. s príjmovým dokladom, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ uhradil tomuto znalcovi sumu 1991,20 Eur. Predmetný znalecký posudok si dal vypracovať na účely trestného konania navrhovateľ.

Navrhovateľ do spisu doložil vyúčtovanie trov obhajoby zo strany JUDr. Jána Čipku s výpismi z účtu a s pokladničnými dokladmi, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ uhradil tomuto obhajcovi, ktorý ho hájil vo vyššie uvedenom trestnom konaní, sumu celkom 2069,62 Eur.

Navrhovateľ na pojednávaní bližšie opísal akým spôsobom do jeho života zasiahlo vyššie uvedené trestné stíhanie. Uviedol, že celý trestný proces prežíval ako veľkú nepravdu, ako veľkú krivdu, z vecou sa nevedel zmieriť. Navrhovateľ bol oddaný naplno psychiatrii v Rimavskej Sobote, kde stál už pri jej samotnom budovaní. Avšak následne po vznesení obvinenia už zo strany zamestnávateľa pociťoval neistotu a v celom trestnom procese zostal sám. Preto sa rozhodol aj odísť z nemocnice a pokračoval v neistej súkromnej sfére. Rodinu s novou partnerkou si nezaložil ani nemali spoločné deti, pretože jeho život bol ovplyvnený trestným procesom.

Z výsluchu svedkov je zrejmé, k akým zásahom došlo vplyvom trestného stíhania v osobnom i spoločenskom živote navrhovateľa.

Z výsluchu svedkyne R. P. ktorá je družkou navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľa pozná ako svedomitého lekára, obľúbeného lekára, ktorý sa venuje pacientom a ktorého život sa zmenil vplyvom trestného stíhania. Navrhovateľ sa prestal riadne stravovať, bol nekľudný a podráždený utiahol sa do ústrania a často sa s ním rozprávala o trestnom stíhaní. Navrhovateľ bol pod tlakom kolegov a cítil sa osamotený, utiahol sa do seba, obmedzil spoločenské styky. Bál sa založiť novú rodinu pretože sa bál, že bude odsúdený na trest odňatia slobody. Taktiež popísala aké mal začiatky v novej súkromnej sfére, že to boli ťažké začiatky, navrhovateľ išiel do neistoty aj finančnej. Taktiež uviedla, že navrhovateľ necítil podporu od kolegov ani zo strany nemocnice.

Svedkyňa R.. O. T., bývalá manželka navrhovateľa taktiež uviedla, že trestné stíhanie zmenilo život navrhovateľa a malo na neho vplyv. Trestné stíhanie pociťoval navrhovateľ ako krivdu , bol podráždený a uzavrel sa do seba, prestal sa venovať svojim záľubám, kamarátom. Keďže pociťoval nedôveru zo strany zamestnávateľa rozhodol sa odísť. Neskôr chcela podporiť navrhovateľa a založila s ním súkromnú prax. Taktiež uviedla, že trestné stíhanie bolo hlavným dôvodom odchodu navrhovateľa zo svojho pôvodného zamestnania , z nemocnice. Popísala aj začiatky navrhovateľa v súkromnej praxi a označila ich ako ťažké. Vyjadrila sa aj o tom, aký vplyv malo trestné stíhanie na konkrétny život navrhovateľa.

Svedok R.. R. R., dlhoročný priateľ navrhovateľa taktiež popísal vplyv trestného stíhania na navrhovateľa a uviedol, že navrhovateľ sa vplyvom trestného stíhania zmenil, začal byť nešťastný, trpel, hovoril mu o problémoch v práci, pričom uviedol, že navrhovateľ aktívne bojoval za svoju obhajobu v trestnom konaní.

Svedkovia pri výsluchu jasne a presvedčivo vypovedali o osobe navrhovateľa a jeho súkromnom i osobnom živote a o tom, ako vplývalo vyššie uvedené trestné stíhanie na navrhovateľa.

Zo spisu Okresného súdu Rimavská Sobota 9C 22/2007 súd zistil, že manželstvo navrhovateľa s R.. O. T., ktoré bolo uzavreté dňa 22. 12. 1990 a bolo rozvedené dňa 19. 03. 2007, právoplatné rozhodnutie je 5. 4. 2007.

Z výpovede pracovného pomeru navrhovateľa s Nemocnica v Rimavskej Sobote, vyplýva, že ten dal 29. 9.2009 výpoveď z pracovného pomeru podľa § 67 Zákonníka práce bez bližšieho uvedenia dôvodu. Z oznámenia Všeobecnej nemocnice v Rimavskej Sobote zo dňa 6. 10. 2009 vyplýva, že zamestnávateľ navrhovateľa jeho výpoveď akceptoval s tým, že pracovný pomer sa mal ukončiť dňom 30. 11. 2009.

Navrhovateľ si uplatňoval svoj nárok titulom nezákonných rozhodnutí v rámci trestného konania v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z., kde podľa tohto zákona zodpovedá štát za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci nezákonným rozhodnutím s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) zákona. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní (§ 5 ods. 1 zákona).
Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní (§ 4 ods. 1 písm. f/ zákona).
Ak zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo na náhradu škody možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov (§ 6 ods. 1, 2 zákona).
Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného, o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom, ak žiadosť bola podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného, účinky podania žiadosti zostávajú zachované (§ 15 ods. 1, 2 zákona).
Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. (§ 16 ods. 4 zákona).

V prvom rade bolo potrebné vyriešiť otázku, či v rámci trestného konania vedeného proti navrhovateľovi boli vydané nezákonné rozhodnutia, ktoré boli zrušené príslušným orgánom ako základné podmienky pre priznanie náhrady škody pre navrhovateľa. V danom prípade navrhovateľ si uplatňoval náhradu škody titulom rozhodnutia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a rozhodnutia prokurátora o zamietnutí sťažnosti navrhovateľa proti vzneseniu obvinenia, ktorým rozhodnutím prokurátor sťažnosť navrhovateľa zamietol.

Predmetné rozhodnutia v rámci trestného konania neboli zrušené v procesnom postupe, kde však treba poukázať na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej nárok na náhradu škody v prípadoch trestného stíhania, ktoré skončilo zastavením trestného stíhania, resp. oslobodením spod obžaloby sa posudzuje podľa ustanovení § 5 a nasl. Zákona o zodpovednosti za škodu, ide teda o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, kde v prípade, ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba prihliadnuť na konkrétne okolnosti a

dôvody a vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. V takomto prípade nárok na náhradu škody spôsobenú začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4M Cdo 15/2009). V daných prípadoch, v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, je potrebné akcentovať hlavne na to, že je rozhodujúce, že obžalovaný čin, ktorý sa mu kládol za vinu nespáchal, trestné stíhanie nemalo byť vôbec vedené a v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. ide o zodpovednosť štátu za výsledok trestného konania, kde v prípade oslobodenia obžalovaného je možné považovať všetky predchádzajúce rozhodnutia v rámci trestného konania za nezákonné bez toho, aby formálne tieto rozhodnutia boli zrušené príslušným orgánom vzhľadom na faktický charakter oslobodenia obžalovaného, ktorým sa konštatuje nezákonnosť trestného stíhania.

V danom prípade Krajský súd Banská Bystrica navrhovateľa oslobodil spod obžaloby, keďže skutok, ktorý mu bol kladený za vinu, nie je trestným činom. Je teda jednoznačne možné konštatovať, že trestné stíhanie voči navrhovateľovi bolo nezákonné a všetky rozhodnutia vydané je taktiež možné považovať za nezákonné. V rámci trestného stíhania boli vydané rozhodnutia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v R. Sobote o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia a ďalej bolo vydané rozhodnutie prokurátora Okresnej prokuratúry v R. Sobote o zamietnutí sťažnosti obvinenému proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia. Tieto rozhodnutia teda možno považovať za nezákonné rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 6 ods. 1 zákona a na základe týchto nezákonných rozhodnutí má navrhovateľ právo na náhradu škody spôsobenej týmito nezákonnými rozhodnutiami.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné najprv predbežne prerokovať s oprávneným orgánom v zmysle § 15 a 16 zákona, kde ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku na súde. Navrhovateľ si uplatnil predbežné prerokovanie nároku na Generálnej prokuratúre SR, ktorý následne žiadosť postúpil na vybavenie Ministerstvu spravodlivosti SR s tým, že predmetné ministerstvo žiadosť následne postúpilo na vybavenie opätovne Generálnej prokuratúre SR.

Čo sa týka zistenia, ktorý konkrétny orgán bol príslušný na rozhodnutie o predbežnom prerokovaní nároku, resp. ktorý konkrétny orgán koná v mene štátu v zmysle § 4 ods. 1, 2 citovaného zákona, je potrebné uviesť nasledovné:

U navrhovateľa došlo ku škode v trestnom konaní, kde orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajt, pričom policajtom sa na účely trestného poriadku rozumie aj vyšetrovateľ policajného zboru. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia, ktoré policajt doručí prokurátorovi a ak je po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré doručí prokurátorovi. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti vykonáva prokurátor, je oprávnený dávať záväzné pokyny vyšetrovateľovi, osobne vykonať jednotlivý úkon, vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci a iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní podať obžalobu.

V danom prípade, teda ak škodu spôsobil štátny orgán v trestnom konaní koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

K tomuto súd pripomína, že právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím je možné uplatňovať len voči štátu, pričom v tomto prípade koná v mene Slovenskej republiky Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Zákon o zodpovednosti za subjekt zodpovedný z nezákonného rozhodnutia označuje štát. Právna úprava obsiahnutá v tomto zákone je tak založená na princípe jediného výlučného nositeľa zodpovednosti za škodu, ktorým je štát, ktorý zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone svojej exekutívnej funkcie. Štát je teda subjektom zodpovednosti za škodu a zákon vymedzuje orgány, z činnosti ktorých pri výkone verejnej moci mohla zodpovednosť štátu vzniknúť. Štát ako zodpovedný subjekt nezodpovedá za seba, ale za subjekt, ktorý škodu, či nemajetkovú ujmu zapríčinil. Tým je orgán štátu alebo orgán spoločenskej organizácie, na ktorú sa preniesli úlohy štátneho orgánu; pretože štát zodpovedá za tieto orgány, ony sami nie sú subjektmi zodpovednostného vzťahu

Navrhovateľ si uplatnil náhradu škody titulom trov právneho zastúpenia na jednotlivých úkonoch v celkovej výške 2069,62 Eur, ktoré vyplatil navrhovateľ svojmu právnemu zástupcovi a titulom trov

znalečného za podaný znalecký posudok vo výške 3982,40 Eur, ktorý bol pre účely trestného konania vypracovaný pre navrhovateľa.

Výška trov právneho zastúpenia ako aj výška znalečného bola v konaní nesporne preukázaná zo strany navrhovateľa predložením vyúčtovania, príjmových pokladničných dokladov a bankovými výpismi, pričom ich výška nebola zo strany odporcu rozporovaná.

Keďže teda bolo preukázané, že navrhovateľ v súvislosti s nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa a prokurátora vynaložil trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 2069,62 Eur a trovy znalečného vo výške 3982,40 Eur, súd mu priznal túto škodu s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 1 zákona, keďže táto škoda vznikla konaním, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie.

So zaplatením náhrady škody je odporca podľa § 517 Občianskeho zákonníka v omeškaní, preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania. Pri určení počiatku omeškania a výšky úrokov z omeškania súd vychádzal z toho, že odporca sa o žiadosti navrhovateľa na náhradu škody dozvedel najneskôr dňa 09.09.2014 a teda prvým dňom omeškania s plnením peňažného dlhu vo vzťahu k náhrade škody je deň 10.03.2015

Navrhovateľ si popri nároku na náhradu škody titulom trov konania uplatňoval aj nemajetkovú ujmu vo výške 16885,- Eur.

V zmysle § 17 Zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk,v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje najmä s prihliadnutím na osobu poškodeného, jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom a v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Je potrebné uviesť, že u navrhovateľa ide o občana, ktorý do začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia voči jeho osobe nemal skúsenosti s trestným stíhaním, kde trestné stíhanie v danom prípade trvalo niekoľko rokov, kde uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 25.09.2008 a rozhodnutie o oslobodení bolo vydané dňa 11.12.2013.

Z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu navrhovateľa ako aj navrhnutých svedkov mal súd preukázané, akým spôsobom do spoločenského, pracovného a súkromného života navrhovateľa zasiahlo trestné stíhanie, ktorý od začiatku popieral, že by sa niečoho dopustil a celé trestné stíhanie pociťoval ako krivdu. Z vykonaných dôkazov súd má za preukázané, že samotné trestné stíhanie vedené voči navrhovateľovi vážnym spôsobom narušilo jeho súkromný život, navrhovateľ sa aj podľa presvedčivých výpovedí svedkov, ktorí ho najbližšie poznajú povahovo zmenil, veľmi zle znášal všetky úkony v rámci trestného konania, kde tieto negatívne vplyvy trvali voči navrhovateľovi dlhú dobu, počas vedenia trestného konania, ktoré prebiehalo niekoľko rokov. Počas celého tohto obdobia navrhovateľ stále trpel neistotou, visela nad ním hrozba väzenia, ktorú on akútne pociťoval v súvislosti aj so svojimi blízkymi osobami a svojou prácou a preto súd konštatuje, že nezákonné trestné stíhanie spôsobilo vážnu ujmu na kvalite života navrhovateľa ako bežného človeka, ktorý dovtedy nemal skúsenosti s trestným konaním. Navrhovateľ mal problémy tak v súkromnom živote, ako aj pracovnom živote, čo tvorí najpodstatnejšiu časť súkromnej sféry človeka a každú ujmu tu človek pociťuje výraznejšie. Súd si vie predstaviť, že navrhovateľ mohol skutočne prebiehajúce trestné konanie pociťovať ako vážnu hrozbu a veľmi zle to znášať, hlavne za predpokladu, keď človek si je istý, že nič zavinene nespôsobil. Preto podľa názoru súdu iba samotné konštatovanie porušenia nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu, a preto u navrhovateľa sú splnené predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy, keďže trestné stíhanie vážnym spôsobom a dlhodobo pôsobilo negatívne na kvalitu života navrhovateľa v jeho súkromnom, aj spoločenskom uplatnení. Výšku nemajetkovej ujmy si navrhovateľ uplatňoval v celkovej výške 16885,- eur, kde súd priznal navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 8500,- eur s prihliadnutím na tú skutočnosť, že negatívne pôsobenie trestného stíhania u navrhovateľa trvalo dlhšiu dobu, avšak postupne došlo, hlavne po právoplatnom skončení trestného stíhania, k zmierneniu prejavov

tohto negatívneho pôsobenia u navrhovateľa, a preto sa súdu zdá byť primeraná výška nemajetkovej ujmy vo výške 8500,- eur.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal na odporcovi zaplatenia vyššej náhrady škody titulom nemajetkovej ujmy než 8500,- eur, súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol, kde zároveň súd zamietol návrh navrhovateľa v časti úrokov z omeškania, keďže v danom prípade zo strany odporcu ešte nedošlo k omeškaniu, nakoľko samotný nárok navrhovateľovi vznikne až právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej a až po márnom uplynutí lehoty na vyplatenie priznanej sumy môže dôjsť k omeškaniu dlžníka a vzniku nároku na úroky z omeškania.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p, kde súd priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania, keďže rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, kde čo sa týka sadzby tarifnej odmeny advokáta pri výške nemajetkovej ujmy, sa vychádza zo súdom priznaného plnenia, t.j. 8500,- eur.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z úkonov právnej pomoci vo veci priznania nemajetkovej ujmy vo výške 8500,- eur za tieto úkony právnej pomoci:

26. 06. 2014 príprava a prevzatie zastupovania § 10/1, zo sumy 8.500 Eur .....253,93 Eur
03.09. 2014 návrh na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody § 10/1.....253,93 Eur
04. 06. 2015 návrh na začatie konania § 10/1,.....253,93 Eur
20. 10. 2015 stanovisko k vyjadreniu § 10/1.....253,93 Eur
09. 11. 2015 ďalšia porada s klientom § 10/1, § 13a/1b.....253,93 Eur
19. 11. 2015 Účasť na pojednávaní § 10/1, 2x, 13a/1d.....507,86 Eur 15. 12. 2015 Účasť na pojednávaní § 10/1,.....253,93 Eur
Spolu súčet odmeny.....2.031,44 Eur

Trovy právneho zastúpenia v časti náhrady majetkovej škody s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 3 Advokátskej tarify sa vychádza z 1/3 tarify, celý úkon 210,78 eur, 1/3 je 70,26 eur, keďže ide o spojenie dvoch vecí, sa odmena určená z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny v ďalšej veci. Tu bolo vykonaných taktiež 7 rovnakých úkonov právnej pomoci:

26.06. 2014 príprava na prevzatie zastupovania § 10/1, § 13/3 sumy 6052,02 Eur ..70,26 Eur
03. 09. 2014 Návrh na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody § 10/1.....70,26 Eur
04. 06. 2015 návrh na začatie konania § 10/1.....70,26 Eur
20. 10. 2015 stanovisko k vyjadreniu § 10/1.....70,26 Eur
09. 11. 2015 ďalšia porada s klientom § 10/1, § 13a/1b.....70,26 Eur
19. 11. 2015 Účasť na pojednávaní § 10/1, 2x, 13a/1d.....140,52 Eur
15. 12. 2015 Účasť na pojednávaní § 10/1,.....70,26 Eur
Spolu súčet odmeny.....562,08 Eur

Spolu súčet odmeny za obe veci.....2593,52 Eur

Režijný paušál 2x8,04 Eur § 16/3.....16,08 Eur
Režijný paušál 5x8,39 Eur § 16/3.....41,95 Eur

Cestovné a strata času pri ceste na pojednávanie dňa 19. 11. 2015 Hnúšťa - Rimavská Sobota pri cene nafty 0,916 Eur bez DPH 26x/0, 183+0,052x2=12,32 Eur. Dňa 15. 12. 2015 Hnúšťa - Rimavská Sobota pri cene nafty 0,878 Eur bez DPH 26x/,183+0,052/x2 =12,22 Eur.
Cestovné náhrady spolu.....24,54 Eur

Strata času 19. 11. 2015 a 15. 12. 2015 4x13,98 Eur § 17/1.....55,92 Eur

Spolu súčet odmeny a náhrady hotových výdavkov.....2.732,01 Eur

20% DPH.....546,40 Eur

Spolu súčet odmeny a náhrady hotových výdavkov s DPH.....3.278,41 Eur

Zaplatený súdny poplatok.....20,- Eur

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia písomne vo dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, odvolanie musí obsahovať náležitosti v zmysle § 205 a 205a/ O.s.p.

Z odvolania musí byť, v zmysle § 42 ods. 3 O.s.p., zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní je potrebné, podľa § 205 ods. 1 O.s.p., popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.